

איך טוקה הזקן עזר לזוונקים

(זוונקי - עם במזרח סיביר ומונגוליה)

חיו פעם שני זוונקים, רועים עניים. הם חיו בשלום, ביקרו זה את זה, עזרו זה לזה בעת צרה.

לכל אחד מהם היו עשרה איילים וכל אחד מהם סימן את האיילים שלו בסימן המשפחתי. הם רעו את האיילים בעמקים שונים וכשנפגשו כל אחד שיבח את האיילים שלו.

פעם אחד מישהו בא בלילה, הוביל את כל האיילים לעמק אחד ושם סימן את כולם באותו הסימן. הרועים התעוררו בבוקר, מצאו את האיילים אך לא זה ולא זה יוכל היה להבחין איזה הם האיילים שלו.

הזוונקים התחילו לריב:

"אלה איילים שלי!"

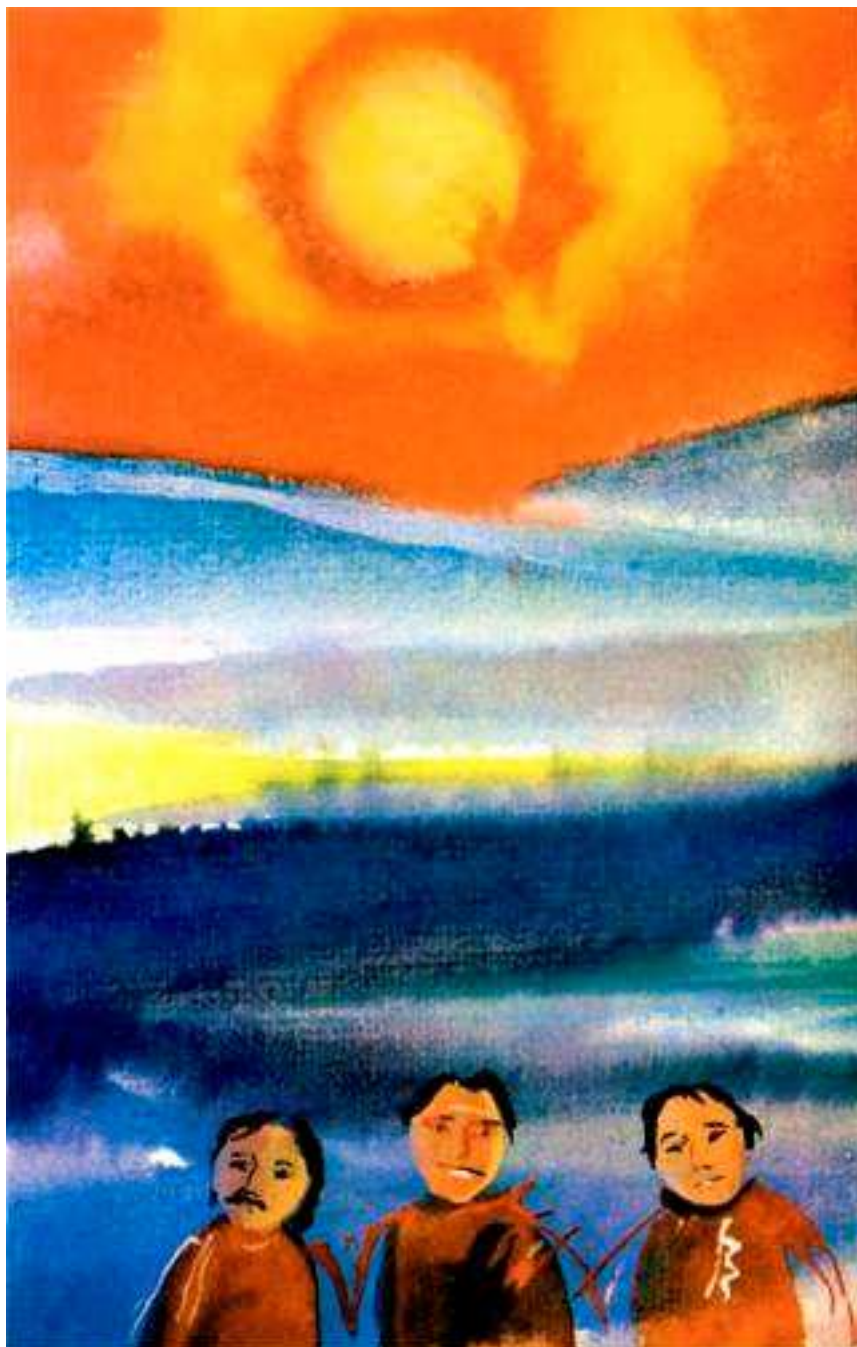
"לא, אלה הם שלי!"

הרבה זמן התווכחו אך לא יכלו לחלק את האיילים.

השתוממו הזוונקים:
"ובאיזה סימנים אתם מסמנים את
האיילים?"
"סימן אחד לכולם" ענה להם טוקה, הרועה
הזקן.
"איך זה – אחד לכולם?" השתוממו
הזוונקים עוד יותר.
הרועים ניגשו לעדר. טוקה, הרועה הזקן
אמר:
"ספרו, זוונקים, מה הבעיה שלכם. אולי
נוכל לעזור."
הזוונקים סיפרו. הרועה טוקה שמע אותם,
הוציא את מקטרתו משיניו ודרך העשן
הכחול ראו הזוונקים איך טוקה צוחק.
"חשבתי שקרתה לכם איזו בעיה חמורה
אם הלכתם כל כך רחוק.."
הזוונקים הביטו מופתעים זה בזה:
"אז איך לחלק את האיילים אם הסימן אצל
כולם זהה?"
והרועה טוקה שואל:
"אתם, זוונקים, חיים בשלום? א?"
ענו:

הם הלכו ליורטות של אבותיהם. האבות
באו, התווכחו וגם הם לא ידעו איך לחלק
את האיילים. הלכו הזוונקים לאחים שלהם.
גם האחים באו, התווכחו ולא הצליחו לחלק
את האיילים. וכך הלכו הזוונקים הרועים
מיורטה ליורטה אך אף אחד לא יכול היה
לעזור להם לחלק את האיילים.
ואז החליטו לחפש את האיש החכם ביותר
שבערבה ולשאול אותו.
הם הלכו זמן רב בדרך והתווכחו:
"אלה איילים שלי!"
"לא, אלה האיילים שלי!"
הם הגיעו לישוב מרוחק ושאלו שם:
"איפה לחפש את האיש החכם ביותר?"
ענו להם:
"זה השמאן אנקה. הוא חכם וכוחו רב."
"לא יעזור לנו השמאן אנקה" ענו הזוונקים
"הכוח שלו חשוך, רזה.."
הלכו הלאה. ראו רועים עם עדר איילים
ענקי. שאלו:
"מי בעל העדר הזה?"
"אנחנו הבעלים" ענו הרועים ביחד.

"בשלום חיים."
"אז למה לרעות את האיילים בנפרד.
שיהיה להם בעל אחד, סימן אחד."
זונקים התרגשו, ניגשו לזקן טוקה משני
הצדדים, קראו:
"מי, מי יהיה בעל העדר? על מי אתה
מחליט? אמור, נציית לך, זקן חכם!"
שוב הוציא טוקה הזקן את המקטרת
משיניו, שחרר ענן עשן ואמר:
"העדר שלכם – אתם הבעלים."
שמחו הזוונקים כי כל אחד חשב "כמה
שהתעשרתי – היו לי עשרה איילים ועכשיו
יש לי עשרים."
הם נפרדו מטוקה הרועה והלכו מרוצים.
הולכים ואומרים:
"אכן, טוקה הזקן הוא החכם ביותר בכל
הערבה. לא נלך לחפש אחר."
ומאז השלימו שני הזוונקים. רועים את
האיילים ביחד, מסמנים בסימן אחד.